

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 8 november 2016 met nummer RvVb/S/1516/0240
in de zaak met rolnummer 1516/RvVb/0528/S

Verzoekende partij	de nv KURICA vertegenwoordigd door advocaat Geert LENSSENS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 1082 Brussel, Keizer Karellaan 584/9
Verwerende partij	DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement RUIMTE VLAANDEREN, afdeling Vlaams-Brabant vertegenwoordigd door advocaat Philippe DECLERCQ, met woonplaatskeuze op het kantoor te 3320 Hoegaarden, Gemeenteplein 25
Tussenkomenende partij	1. de provincie VLAAMS - BRABANT vertegenwoordigd door de deputatie vertegenwoordigd door advocaat Michel DIEVOET, met woonplaatskeuze op het kantoor te 1000 Brussel, Wolstraat 56 2. de heer Charles Cyriel VERDOOLAE GHE 3. mevrouw Godelieve LOOTENS vertegenwoordigd door advocaat Geert LENSSENS, met woonplaatskeuze op het kantoor te 1082 Brussel, Keizer Karellaan 584/9

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 18 april 2016 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 24 februari 2016. De verzoekende partij vordert vervolgens met een aangetekende brief van 9 juni 2016 de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 24 februari 2016.

De verwerende partij heeft aan de tussenkomenende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het aanleggen van een gecontroleerd overstromingsgebied met stuw in de vallei van de Birrebeek en de Grote Heidebeek op de grens van Meise en Kapelle-op-den Bos op de percelen gelegen te 1880 Kapelle-op-den-Bos, Korteweg z.n. en 1860 Meise, Driesstraat z.n., Meiselaan z.n., Prinsendreef z.n., Schriekdreef z.n., met als kadastrale omschrijving Kapelle-op-den-Bos, afdeling 2, sectie C, nummers 122A, 122B, 122R, 122T, 122W, 122Y, 123B, 123C, 125A, 125B, 126A, 127A en 127B, Meise, afdeling 1, sectie C, nummers 128A, 128B, 129V, 129W, 130K, 130M en 130N en Meise, afdeling 2, sectie A, nummers 126A, 126C, 126W, 126Y, 127A, 128A, 27A, 29Z en 30S.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De eerste tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 1 augustus 2016 om in de procedure tot schorsing tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de eerste tussenkomende partij met een beschikking van 8 augustus 2016 toe in de debatten.

2.

De tweede en de derde tussenkomende partij leggen op 5 september 2016 een verzoekschrift tot tussenkomst neer op de griffie van de Raad om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

3.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschriften tot tussenkomst.

De kamervoorzitter stelt op uitdrukkelijke vraag van de verzoekende partij de behandeling van de vordering tot schorsing in voorzetting op de openbare zitting van 6 september 2016.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 13 september 2016.

Advocaten Geert LENSSENS en Aline UMWALI voeren het woord voor de verzoekende partij en de tweede en de derde tussenkomende partij. Advocaat Philippe DECLERCQ voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Michel VAN DIEVOET voert het woord voor de eerste tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 29 februari 2008 verleent de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen van een gecontroleerd overstromingsgebied met stuw in de vallei van de Birrebeek en Grote Heidebeek op de grens van Meise en Kapelle-op-den-Bos onder de voorwaarde dat de werken en de werkzone buiten het VEN zouden blijven.

Op 7 augustus 2008 trekt de verwerende partij de stedenbouwkundige vergunning van 29 februari 2008 in en levert zij een nieuwe stedenbouwkundige vergunning af die het werken in VEN-gebied toestaat en de voorwaarden van het agentschap voor Natuur en Bos in het kader van de ontheffing overneemt.

De Raad van State verwerpt de vordering tot schorsing met het arrest van 23 oktober 2009 (nr. 197.201), maar vernietigt de stedenbouwkundige vergunning met het arrest van 12 september

2011 (nr. 215.076). Deze procedure werd destijds ingesteld door de verzoekende partij en de tweede tussenkomende partij.

2.

Op 8 november 2013 verleent de dienst MER een ontheffing van de verplichting tot het opstellen van MER voor het project “Aanleg van een gecontroleerd overstromingsgebied in de vallei van de Birrebeek – Grote Heidebeek te Meise en Kapelle-op-den-Bos” mits naleving van de voorgestelde milderende maatregelen. De ontheffing wordt verleend voor een termijn van 4 jaar. Tegen deze beslissing heeft de verzoekende partij op 22 oktober 2015 een vordering tot nietigverklaring en op 18 mei 2016 een vordering tot schorsing ingesteld bij de Raad van State.

3.

De eerste tussenkomende partij dient op 14 juli 2015 bij de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar een nieuwe aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het aanleggen van een gecontroleerd overstromingsgebied met stuw in de vallei van de Birrebeek en de Grote Heidebeek op de grens van Meise en Kapelle-op-den-Bos” op de percelen gelegen te 1880 Kapelle-op-den-Bos, Korteweg z.n. en 1860 Meise, Driesstraat z.n., Meiselaan z.n., Prinsendreef z.n., Schriekdreef z.n.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977 in bosgebied en agrarisch gebied. De percelen liggen ook binnen het VEN-gebied “Leefdaalbos – De Vlieten – Velaartbos”.

Tijdens het openbaar onderzoek in de gemeente Kapelle-op-den-Bos, georganiseerd van 1 september 2015 tot en met 1 oktober 2015, worden twee bezwaarschriften ingediend.

Tijdens het openbaar onderzoek in de gemeente Meise, georganiseerd van 13 augustus 2015 tot en met 11 september 2015, wordt één bezwaarschrift ingediend, dat identiek is aan één van de bezwaarschriften ingediend bij de gemeente Kapelle-op-den-Bos.

Het agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 13 augustus 2015 gunstig.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling adviseert op 13 augustus 2015 gunstig.

Het agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant adviseert op 17 augustus 2015 voorwaardelijk gunstig.

De Vlaamse Milieumaatschappij adviseert op 2 september 2015 gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Meise adviseert op 12 oktober 2015 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Kapelle-op-den-Bos adviseert op 4 februari 2016 gunstig.

De verwerende partij verleent op 24 februari 2016 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Deze beoordeling – als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen – houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1. van de codex:

- functionele inpasbaarheid

De aanvraag beoogt de aanleg van een gecontroleerd overstromingsgebied met stuw in de vallei van de Birrebeek en Grote Heidebeek op de grens van Meise en Kapelle-op-den-Bos. Het oostelijk deel van het ontworpen overstromingsgebied heeft als bestemming agrarisch gebied, het westelijk deel is gelegen in bosgebied. De inrichting gebeurt op een natuurlijke wijze, met een minimum aan kunstmatige ingrepen. Het agrarisch gebied werd niet herbevestigd maar is wel in professioneel agrarisch gebruik als weiland en akkerland voor dan 10ha. Het project voorziet landbouwkundig medegebruik na ontwikkeling van het gecontroleerd overstromingsgebied. In het dossier in het kader van de ontheffing van de milieueffectrapportage werden de mogelijke effecten van de overstromingen op de aanwezige fauna en flora onderzocht. Uit het dossier bleek dat het project geen onvermijdbare en onherstelbare schade aan de natuur in het VEN zou veroorzaken. De handelingen integreren zich in het gebied en leveren een belangrijke bijdrage aan een structurele oplossing voor de problemen van wateroverlast in het overstromingsgebied van de Birrebeek.

- mobiliteitsimpact

Niet van toepassing.

- schaal

Het schaalniveau van de werken is aanvaardbaar en overstijgt de draagkracht van de omgeving niet.

- ruimtegebruik en bouwdichtheid

Niet van toepassing

- visueel-vormelijke elementen

De inrichting gebeurt op natuurlijke wijze, zodat het zich volledig integreert in het omliggende landschap.

- cultuurhistorische aspecten

Niet van toepassing

- het bodemreliëf

De gronden nodig voor de aanleg van de dijken en grachten evenals deze waar zich de uitgravingen situeren zijn eigendom van de provincie. Het grondverzet heeft een volume van ca. 13000m³. De uit te graven grond is niet verontreinigd en wordt volledig hergebruikt binnen het project voor de aanleg van de dijken.

- hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

Het voorliggend project levert een bijdrage aan een structurele oplossing voor de problemen van wateroverlast in het stroomgebied van de Birrebeek in Nieuwenrode. Door huidig project neemt de kans op overstromingen en wateroverlast in de woonkernen sterk af. De aanleg wordt voorzien op voldoende afstand van de omliggende bebouwing. Het gebruik van het terrein in functie van landbouw (weiland/ hooiland) komt niet in het gedrang. Het project voorziet landbouwkundig medegebruik (gratis gebruiksrecht) na ontwikkeling van het gecontroleerd overstromingsgebied.

Algemene conclusie

De aanvraag wordt vergund met uitzondering van het te voorziene voetpad.

...

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- ***Er wordt geen vergunning verleend voor het aanleggen van een voetpad over de 1,3 km lange dijk.***
- ***De voorwaarden opgelegd in het advies van Onroerend Erfgoed – Archeologie dd. 17/08/2015 dienen strikt te worden nageleefd.***

..."

Dit is de bestreden beslissing.

4.

Op 27 april 2012 heeft de vrederechter van het kanton Meise de onteigeningsvordering van de eerste tussenkomende partij onontvankelijk verklaard.

Vermeld vonnis werd hervormd in graad van beroep met een vonnis van 25 juni 2013 van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel, waarin geoordeeld wordt dat de onteigeningsvordering door de tussenkomende partij ontvankelijk en regelmatig is ingesteld en dat alle wettelijke formaliteiten voor de onteigening werden nageleefd voor de onroerende goederen, gelegen te Meise, afdeling 2, sectie A, nummers 29/Z, 128A en 138/D.

De rechtbank van eerste aanleg te Brussel verwijst de zaak met hetzelfde vonnis voor verdere afhandeling terug naar de vrederechter van het kanton Meise die vervolgens op 27 november 2014 de onteigeningsvergoeding bepaald op 33.598,81 euro.

De verzoekende partij heeft tegen het vonnis van 25 juni 2013 van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel een procedure tot herziening ingesteld.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

1.1.

De eerste tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 1 augustus 2016 om in de procedure tot schorsing tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de eerste tussenkomende partij met een beschikking van 8 augustus 2016 toe in de debatten.

De Raad stelt evenwel vast dat de eerste tussenkomende partij, hoewel daartoe uitgenodigd met een brief van de griffie van 12 augustus 2016, het verschuldigde rolrecht niet heeft betaald.

1.2.

Gelet op het algemene rechtsbeginsel dat de strengheid van het decreet in geval van overmacht of van onoverwinnelijke dwaling kan worden gemilderd, krijgt de eerste tussenkomende partij evenwel de mogelijkheid om in haar schriftelijke uiteenzetting zoals bedoeld in artikel 20 DBRC-

decreet en artikel 75, § 2 Procedurebesluit toelichting te geven over de redenen van het niet betalen van het rolrecht en te duiden waarom deze redenen overmacht of onoverwinnelijke dwaling zouden uitmaken.

Voorgaande overwegingen verhinderen evenwel niet dat, mede gelet op het principiële voorlopig karakter van de in het kader van de beoordeling van een vordering tot schorsing gedane vaststellingen, het niet betalen van het verschuldigde rolrecht door de eerste tussenkomende partij tot gevolg heeft dat de tussenkomst onontvankelijk is voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft en dat derhalve geen rekening kan gehouden worden met het standpunt van de eerste tussenkomende partij bij de beoordeling ervan. De eerste tussenkomende partij kon op de zitting van 13 september 2016 immers geen redenen van overmacht of onoverwinnelijke dwaling aangaande het niet betalen van het rolrecht geven.

2.1.

De tweede en de derde tussenkomende partij leggen op 5 september 2016 een verzoekschrift tot tussenkomst in de procedure tot schorsing en vernietiging neer op de griffie.

Op grond van artikel 61, §1 Procedurebesluit dient een verzoekschrift tot tussenkomst te worden ingediend binnen een vervaltermijn van twintig dagen die ingaat de dag na de dag van de betekening.

Bij ontstentenis van een dergelijke betekening kan de Raad een latere tussenkomst toelaten op voorwaarde dat deze de procedure niet vertraagt.

2.2.

In zoverre de tweede en de derde tussenkomende partij op 5 september 2016, dit wil zeggen daags voor de zitting waarop de voorliggende vordering tot schorsing zou worden behandeld, een meer dan vijftig pagina's tellend verzoekschrift tot tussenkomst indienen, is de Raad van oordeel dat zij niet kunnen worden toegelaten tot de debatten over de vordering tot schorsing.

Hier anders over oordelen zou immers betekenen dat de procedure, in deze de behandeling van de voorliggende vordering tot schorsing, hetgeen in redelijkheid toch enige diligentie veronderstelt, onnodig zou worden vertraagd onder meer omdat ter garantie van de rechten (van verdediging) van de andere procespartijen de nodige tegenspraak omtrent het verzoek tot tussenkomst van de tweede en de derde tussenkomende partij dient georganiseerd te worden.

De omstandigheid dat de raadsman van de verzoekende partij, evenzeer daags voor de zitting van 6 september 2016, om uitstel van de behandeling van de vordering tot schorsing verzocht, wat opmerkelijk kan genoemd worden in het licht van de door de verzoekende partij zelf ingeroepen hoogdringendheid, doet aan voorgaande overwegingen geen afbreuk. Hetzelfde geldt voor het feit dat de Raad vermeld verzoek, zij het op een week, inwilligde.

2.3.

Het verzoek tot tussenkomst van de tweede en de derde tussenkomende partij, in zoverre het betrekking heeft op de schorsingsprocedure wordt dan ook verworpen.

In de mate het verzoek tot tussenkomst slaat op de procedure tot vernietiging, kunnen de tweede en de derde tussenkomende partij wel toegelaten worden tot de debatten aangezien in redelijkheid niet kan worden betwist dat vermeld verzoek de procedure niet zal vertragen.

De Raad wenst niettemin te benadrukken dat vermelde toelating geen uitspraak ten gronde omtrent de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst van de tweede en derde tussenkomende partij

impliceert en dat een definitieve uitspraak pas zal worden gedaan naar aanleiding van de procedure ten gronde.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering. De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft de hoogdringendheid als volgt:

“ ...

2. TOEPASSING

2.1 Urgentie

De Provincie liet bij schrijven van 2 mei 2016 (dossier II stuk 1) weten dat zij kortelings met de werken zal starten. Uit dit schrijven van 2 mei 2016 van de Provincie Vlaams-Brabant (dossier II, stuk 1) blijkt namelijk dat de werken op of rond 1 juli 2016 zullen starten.

Dat maakt dat de eerste graafmachines al einde 2016 ter plaatse zullen zijn.

Verzoekster is zoals gezegd meer bepaald eigenares van de volgende percelen:

Weiland: 2de Afd. Sectie A, perceelnr. 92z waarvan de in te nemen oppervlakte 3184 m² bedraagt

Hooiland: 2de Afd. Sectie A, perceelnr. 128a waarvan de in te nemen oppervlakte 94m² bedraagt

Weg: 2de Afd. Sectie A, perceelnr. 138d waarvan de in te nemen oppervlakte 1738 m² bedraagt

In totaal zal 5.016 m², zijnde een onderdeel van de eigendom van verzoekster, worden ingenomen door de Provincie Vlaams-Brabant voor de komst van het overstromingsgebied maar de werken zelf en het hele project beslaat het veelvoud ervan.

Dit betekent verder dat de uitvoering van de bouwvergunning immanent is en dat de afhandeling van vernietigingsprocedure te laat gaat zijn om de hieronder aangevoerde nadelige gevolgen te voorkomen. Indien er geen schorsing komt, dan zijn de werken en de constructies een voldongen feit wat op zich de hoogdringendheid aangeeft.

Op basis van de verleende stedenbouwkundige vergunning zullen er ingrijpende veranderingen plaatsvinden op de privéterreinen van verzoekster om het project waarvoor de vergunning werd afgeleverd te kunnen realiseren, maar ook op andere omliggende terreinen.

Zoals verder uiteengezet zullen zich, indien de grootschalige terreinwerken reeds van start zouden gaan, zowel tijdelijk als duurzaam tal van ernstige en onomkeerbare nadelige gevolgen manifesteren voor mens en milieu . Voor verzoekster zelf zou dit eveneens ernstige en onherroepelijke nadelige gevolgen teweeg brengen. Enerzijds zullen de werken worden uitgevoerd vlak naast de paardenstoeterij die op basis van de bouwplannen niet wordt gevrijwaard zodat de hele paardenpiste of minstens een deel ervan zal worden ingenomen voor de aanleg van het gecontroleerd overstromingsgebied. Anderzijds wordt het overstromingsgebied zo ingericht dat de eigendom van verzoekster versnipperd zal worden en moeilijk bereikbaar wordt (dossier II stuk 10 p. 55-56). De eigendom van verzoekster zal met andere woorden in twee worden gesplitst en de stoeterij voor paarden waarvan verzoekster eigenaar is zal niet kunnen worden gevrijwaard.

Het Besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar dd. 24 februari 2016 tot toekenning van een stedenbouwkundige vergunning voor de aanleg van een gecontroleerd overstromingsgebied met stuw in de vallei van de Birrebeek en de Grote Heidebeek op de grens van Meise en Kappele-Op-Den-Bos maakt voor Uw Raad het voorwerp uit van een vordering tot vernietiging op basis van de hieronder uiteengezette middelen.

Aangezien een beroep tot vernietiging van de bestreden beslissing de geldigheid van deze beslissing niet aantast, kan zij worden uitgevoerd. Dit is in casu het geval. De Provincie Vlaams-Brabant maakt in haar schrijven van 02 mei 2016 duidelijk dat zij weldra en wel op of rond 1 juli 2016 met de terreinaanlegwerken waarvoor de stedenbouwkundige vergunning werd verleend van start zal gaan.

Verzoekster krijgt tot en met 30 juni 2016 de tijd om haar bouwmaterialen te verwijderen van het terrein dat zal dienen tot de aanleg van het gecontroleerd overstromingsgebied.

De verzoekende partij toont dan ook aan dat de behandeling van haar zaak ratio temporis onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring.

2.2. Ernstige middelen tot schorsing – nadelige gevolgen

2.2.1 Algemeen uitgangpunt

Algemeen uitgangpunt is dat het project is gelegen in bijzonder beschermd gebied namelijk VEN-gebied. Het VEN is een netwerk van waardevolle natuurgebieden in Vlaanderen. In deze gebieden krijgt de natuur een bijkomende bescherming.

Dat betekent dat men te maken heeft met een in het Vlaams Gewest relatief zeldzaam en in elk geval uiterst kwetsbaar gebied.

Alleen al de drastische aantasting van dit VEN gebied door de bouwwerken maakt dat dit voorspelbare nadelen gevolgen met zich meebrengt.

...

Dat betekent dat hier met de grootste zorg en met de grootste omzichtigheid tewerk moet gegaan worden en dat niets aan het toeval kan overgelaten worden. Bij gebreke aan schorsing wordt het VEN gebied onvermijdelijk zwaar aangetast, beschadigd minstens benadeeld.

In feite wordt dit met zoveel, woorden toegegeven in de stukken van het dossier met name in het éézijdig verslag (Dossier II. stuk 10) van de aanvrager opgesteld door een studiebureau dd. 17 oktober 2013 of twee jaar voor de aanvraag onder de titel 'Aanleg van een gecontroleerd overstromingsgebied (...) ' - 'Aanvraag tot ontheffing MER plicht' waar een hele reeks schadelijke, minstens nadelige effecten op mens en milieu worden besproken.

Dat verslag stelt vast dat er de facto een lange lijst effecten zijn op mens en milieu die duidelijk schadelijk of minstens nadelig zijn.

Zelfs indien een aantal bouwkundige zaken vatbaar zouden zijn voor herstel, zoals bijvoorbeeld de dijk, dan nog blijven de reeds toegebrachte schade en nadelen bestaan. Daarnaast zouden de herstelwerken op zich dezelfde ernstige schade en nadelen teweeg brengen voor mens, milieu en dier als deze die zich zouden hebben voorgedaan bij de aanleg van het overstromingsgebied.

2.2.2. De stedenbouwkundige vergunning kan onmogelijk uitgevoerd worden zonder definitieve beslissing over de rechtsgeldigheid van de beslissing tot ontheffing MER-plicht - schending van de Openbare Orde

2.2.2.1. De principiële MER plicht ingevolge het VEN statuut van de betrokken percelen is ongetwijfeld van openbare orde.

Een wet of decreet die het milieu beschermt is inderdaad van openbare orde.

De term 'openbare orde' moet onderscheiden worden van de term 'dwingend recht' . Dat laatste betekent dat partijen er niet mogen van afwijken. De term openbare orde heeft dezelfde consequentie, maar voegt er iets aan toe waardoor rechters o.m. verplicht zijn om dit ambtshalve op te werpen en te beoordelen.

...

Dat betekent dat het uitvoeren van een bouwvergunning die gesteund is op een onwettige vrijstelling van een MER de schending inhoudt van de openbare orde en dat betekent op zijn beurt dat de administratieve rechter desnoods ambtshalve dient in te grijpen ter vrijwaring van deze openbare orde.

2.2.2.2. Op 8 november 2013 werd door de dienst MER Afdeling Milieu Natuurbehoud en Energiebeleid van het Vlaams gewest aan de Provincie Vlaams-Brabant een ontheffing van de MER-plicht toegekend voor een periode van 4 jaar.

Op basis van deze ontheffingsbeslissing diende de Provincie Vlaams-Brabant op 9 juli 2015 een stedenbouwkundige vergunningsaanvraag in voor technische werken of terreinwerken

bij de gemeente Meise en Kapelle-Op-Den-Bos zonder een MER te organiseren en dat in een VEN gebied.

De Provincie Vlaams-Brabant heeft op 24 februari 2016 de aangevraagde stedenbouwkundige vergunning dan bekomen van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar en zal zoals aangegeven kennelijk eerstdaags (dossier II stuk 1) overgaan tot het aanleggen van het gecontroleerd overstromingsgebied met stuw.

De nakende start van de werken vormt een acute bedreiging en riskeert een ernstig en onherroepelijk nadeel en schade aan het milieu en zo niet alleen aan verzoekster maar aan alle burgers te veroorzaken.

Op 22 oktober 2015 werd dan ook logischerwijze een beroep tot nietigverklaring ingesteld voor de Raad van State tegen het Besluit van de Vlaamse Overheid dd. 8/11/13 inzake de ontheffing tot het opstellen van een MER voor het project "Aanleg van een gecontroleerd overstromingsgebied in de vallei van de Birrebeek — Grote Heidebeek te Meise en Kapelle-op-den-Bos. De memories van de partijen werden reeds neergelegd en de Raad van State zal zich eerlang uitspreken over de gegrondheid van het verzoek. (dossier 1 stuk 3). Nu verzoekster pas in september 2015 kennis nam van het bestaan van deze ontheffing kon zij natuurlijk niet eerder reageren. Het valt te benadrukken dat de Raad van State een eerdere bouwvergunning vernietigde toen bleek dat de Provincie toen ook de wet schond en geen MER aanvroeg (dossier II stuk 9) . De vrijstelling van de MER is dan ook een georkestreerde zet om vooralsnog aan deze wettelijke verplichting te ontsnappen.

Daarnaast werd door de aankondiging van de Provincie dat de werken weldra van start zullen gaan, eveneens een schorsingsprocedure ingeleid voor de Raad van State ter schorsing van de MER (dossier II stuk 8). De uitspraak van de Raad van State betreffende deze beroepen zal uiteraard ook een invloed hebben op de geldigheid van de bestreden stedenbouwkundige vergunning die de grond vormt voor de uitvoering van de terreinaanlegwerken. Indien de ontheffingsbeslissing wordt geschorst, zal dit de facto of de iure een schorsend effect hebben op de bestreden bouwvergunning, wat niet belet dat de schorsing van de bouwvergunning zelf apart dient beoordeeld te worden en ook op een reeks andere gronden wordt gevorderd.

De ontheffingsbeslissing, die centraal staat in de schorsings- en vernietigingsprocedure voor de Raad van State, vormt dus een conditio sine qua non voor de rechtsgeldigheid van de bestreden stedenbouwkundige vergunning. De verkregen bouwvergunning diende dan ook voorafgegaan te worden door een MER onderzoek naar de milieueffecten en projectalternatieven gelet op de negatieve gevolgen van het huidige plan van aanleg en precies dat gebeurde niet. Dat betekent dat de bouwvergunning er nooit had mogen komen.

De litigieuze bouwvergunning vindt haar juridische basis in de beslissing om de Provincie vrij te stellen van de MER. Een beslissing waarvan de geldigheid op vandaag nog dient te worden vastgesteld door de Raad van State zowel inzake schorsing als inzake nietigheid.

Het is dan ook noodzakelijk om de bouwvergunning zelf te schorsen, in afwachting van de uitspraak van de Raad van State aangaande zowel de (i) schorsing als (ii) de vernietiging van de ontheffingsbeslissing. De nadelige gevolgen die door de niet-schorsing van de bouwvergunning zouden worden veroorzaakt, zouden bij het ongeldig worden van de bouwvergunning niet minstens moeilijk te herstellen zijn. De werken brengen immers op zich zeer veel hinder en schade aan het milieu en aan verzoekster met zich mee, indien de bouwvergunning finaal niet rechtsgeldig is , is de schade helemaal niet te overzien omdat

er dan terug werken komen die andermaal zeer veel hinder en schade aan het milieu en aan verzoekster met zich meebrengen en waarbij alle installaties en bouwwerken zouden moeten ontmanteld worden. Een groot deel van de schade, die verder wordt beschreven, is zelfs met geen geld terugbetaalbaar en dus onherroepelijk. In het kader van een zorgvuldige handelswijze en de voorkoming van de ernstige nadelen die zich zouden voordoen in hoofde van verzoekster, dient de bestreden bouwvergunning te worden geschorst.

2.2.3. Zware en grootschalige stedenbouwkundige ingreep in het landschap

De aanleg van de dijk gebeurt op de percelen van verzoekster en de dijk een buffer zal uitmaken tussen landerijen en bos van verzoekster en de gronden, landhuis, paardenstoeterij en paardenpiste en andere landerijen van verzoekster. De uitvoeringswerken ter realisatie van het ingrijpend bouwproject zullen plaatsvinden op de deels onteigende terreinen van verzoekster en zeer dicht tegen de privéwoning en paardenstallen. Verder wil de dijk een nieuw omvangrijk overstromingsgebied tot stand brengen van vele hectaren landbouw-, bos en natuurgebied in de directe omgeving.

De uitvoering van de werken door de Provincie maakt een zware en grootschalige stedenbouwkundige ingreep uit die van nature niet of moeilijk te herstellen is en die onherroepelijke en schadelijke en nadelige gevolgen veroorzaakt.

Er worden niet alleen belangrijke reliëfwijzigingen aangebracht waaronder een lange hoge dijk die door het landschap trekt alwaar er voordien enkel weides waren. Ook de plaatselijke waterwegen waaronder beken ondergaan wijzigingen en vooral wordt als finaliteit een nieuw waterbekken aangelegd dat bij de eerste overstroming door middel van sluizensystemen actief zal ingeschakeld worden en onder water zal komen te liggen terwijl zulks voordien niet het geval was.

Er zullen nadien stelselmatig overstromingen zijn waardoor artificiële (al dan niet tijdelijke) 'meren' minstens 'vijvers' ontstaan.

Naar de eigendommen van verzoekster toe zullen die als het ware gesplitst worden en zullen bestaande noodzakelijke functionaliteiten nodig voor het gebruik van het landhuis en de bijhorende landelijke paardenstoeterij verdwijnen en afgebroken worden.

Er werd hierbij geen rekening gehouden met de belasting op het leefmilieu, de verkeersveiligheid en de omwonenden. Ter zake wordt er nergens door de overheid zelf enige inschatting, studie of prognose gemaakt. De overwegingen en het zogenaamd onderzoek (Dossier II stuk 10) van de Provincie zelf via het door haar ingeschakeld studiebureau en waarop de bestreden beslissing gebaseerd werd, beogen alleen haar eigen belangen weerspiegelen geen kritisch en objectief onderzoek van de overheid zelf.

Het feit dat het om een VEN-gebied gaat dat men door deze drieste werken dreigt te verkrachten maakt een en ander nog markanter.

Het landschap zal door de werken dan ook ernstig en onherroepelijk veranderen wat resulteert in een ernstige en onherroepelijke schade of minstens een ernstig en onherroepelijk nadeel voor verzoekster.

2.2.4. Zware en grootschalige effecten op mens en milieu

Verder kunnen volgende nadelige gevolgen voor mens, dier en milieu worden aangehaald die zonder meer tot uiting zullen komen bij de start van de bouwwerken waarvoor de bestreden bouwvergunning werd bekomen. Deze nadelen zullen zowel van tijdelijke als van definitieve aard zijn.

2.2.4.1 Tijdelijke effecten tijdens de werken

Het is duidelijk dat een dergelijk project één grote werf maakt van het grote omliggend gebied. Men zal daar komen met enorme graafmachines en dat in een geklasseerd VEN-gebied waarvan er in Vlaanderen al zo weinig zijn en die de grootste bescherming zouden moeten genieten.

Alleen de grondwerken zullen duizenden zware vrachtwagens met zand voor de dijken heen en weer laten rijden en verder zijn er ook de uitgravingen van grachten en andere zaken terwijl de plaatselijke wegeninfrastructuur met kleine plattelandswegen daar totaal niet op voorbereid is (dossier II Stuk 10 p. 33: "profielwijziging"). Er gebeurde geen enkele concrete studie van de nochtans voorspelbaar zware verkeerssituatie en -hinder door het zware vrachtverkeer tijdens de werken.

De hinder voor de omwonenden (dossier II Stuk 10 p. 55) zal immens zijn maar ook de zware impact op flora en fauna in het gebied.

Het gaat niet alleen om uitermate belastende geluidshinder van al dat zwaar materiaal, zij zullen de delicate bodem ook verharderen waardoor bepaalde fauna en flora voorgoed verdwijnt (dossier II Stuk 10 p. 46-47: "milieueffecten tijdens de werken") en bovendien zullen de intense uitlaatgassen en het fijn stof dat daardoor wordt verspreid een nefaste impact hebben. Dergelijke effecten zijn niet alleen schadelijk voor mens, dier en planten maar inzonderheid ook voor de paarden in de stoeterij van verzoekster waarvan geweten is dat het in het algemeen erg gevoelige dieren zijn.

Het risico dat een aantal tijdelijke schadelijke effecten op het milieu zullen plaatsvinden waarvan dient te worden vastgesteld dat ze ernstige en onherroepelijke nadelige gevolgen met zich meebrengen voor mens, milieu en dier is dan ook zonder meer voorspelbaar, waarbij dient opgemerkt te worden dat een aantal van hen ook definitieve gevolgen zullen hebben. zoals de bodem die onder druk van de heen en weer rijdende tientonniers samen geperst wordt en verhardt (dossier II stuk 10 p. 33-34: "structuurwijziging").

2.2.4.2 Definitieve effecten na afloop van de werken

Van zodra het overstromingsgebied effectief in gebruik zal genomen worden, wat ook effectief de bedoeling is, zullen mens en milieu te kampen hebben met pollutie ,intoxicatie, verzadiging en verzuring van de overstroomde gronden

De gronden van verzoekster en deze van de omwonenden zullen zwaar toxisch worden door overstromingen nadat de bouwvergunning wordt uitgevoerd die zich steunt op de beslissing tot ontheffing van de MER-plicht.

Het is vooral bedreigend dat het water van de beek biologisch zo goed als dood is (dossier II Stuk 10 p. 41-42: "waterkwaliteit"). Dit vervuilde water zal bij regenval nu systematisch overlopen op de zeer vruchtbare akkers, die hier enkel nadelige gevolgen van gaan ondervinden.

Ook door het systematisch en artificieel overstroomen van het gebied gaan de bestaande flora en fauna een abrupte verandering kennen.

Bovendien heeft verzoekster ter plaatse een paardenstoeterij. Dit betekent dat er niet alleen tientallen paarden worden gehouden, bovendien worden er ook paarden gefokt. Het betreft raspaarden met stamboom die elk een kapitaal vertegenwoordigen en die in het professioneel circuit worden verkocht in binnen- en buitenland tegen hoge prijzen. Ook die dieren worden bedreigd omdat zij op de weilanden grazen.

Dit alles vormt een significant nadelig gevolg voor verzoekster en overigens voor mens, dier en milieu. Het feit dat dit alles zich situeert in een VEN gebied kan bovenstaande vaststelling alleen maar meer doen klemmen.

2.2.5. Ernstige visuele impact voor verzoekster

Zoals hierboven reeds aangehaald zou het gecontroleerd overstromingsgebied blijvend worden ingericht met dijken die aangelegd zouden worden op de privéterreinen van verzoekster en meer bepaald zeer dicht nl. op ongeveer 90 meter van het woonhuis van verzoekster en zijn gezin.

Verzoekster zou door het aanleggen van de verhoogde dijk (maximale hoogte 1m85) achter haar privéwoning met paardenstallen geen zicht meer hebben op het mooi en rustig natuurlijk landschap waar zij heden ten volle van geniet. Het aanleggen van de dijk zou zeer schadelijke gevolgen hebben verzoekster daar de aanleg van de dijk het landschap en de leefomgeving van verzoekster compleet zou transformeren.

Vandaag kijkt men vanuit de leefruimte in de woning op een landschap waarin geen bouwwerken en andere kunstwerken zichtbaar zijn. Bij de komst van de dijk zal verzoekster geen zicht meer hebben op een rustig natuurlijk landschap doch op een dijk. Dit maakt een ernstig en onherroepelijk nadeel uit.

Omgekeerd is het onvermijdelijk dat wandelaars en natuurliefhebbers de dijk feitelijk zullen gebruiken voor hun natuurtochten waardoor zij op loopafstand van de gebouwen van verzoekster een directe inkijk hebben en de privacy van de bewoners wordt geschonden.

2.2.6. Ernstige minderwaarde gebouwen en gronden voor verzoekster

Het is duidelijk dat de werken ook een radicale depreciatie zullen betekenen voor de eigendommen van verzoekster.

Momenteel bezit verzoekster prachtige gebouwen met een stoeterij geïntegreerd in de natuur en nu de bouwplannen doorgaan \$komt er op korte afstand van deze gebouwen een dijk die niet alleen het vergezicht en het ruimtelijk effect wegneemt maar tevens voor verzoekster een ingesloten indruk zal geven. De gebouwen van verzoekster worden als het ware als een burcht ingesloten door een lange en hoge dijk waar nog eens een nieuwe gracht wordt voor gegraven.

Een aantal gronden en het bos verliezen verder elke economische waarde want er is geen vraag naar zompige drassige grond in de buurt die om de zoveel tijd onder water lopen en die een thuis vormen voor zwermen muggen. Zelfs indien het water morgen zuiver zou zijn, quod non, dan nog blijft dit een prangend probleem dat verzoekster ten volle treft en dat niet aanvaardbaar is nu de gronden de facto elke functionaliteit verliezen en het bos zal afsterven omdat de bomen niet aarden in moerassige bodem.

Een en ander vestigt een zware hypotheek op de eigendommen van verzoekster nu de gronden op zich onverkoopbaar worden en de woning met stoeterij een ernstige depreciatie zal kennen waardoor deze onverkoopbaar of minstens tegen een veel lagere prijs verkoopbaar zal worden.

Eens de dijk er ligt en het overstromingsgebied in gebruik zal het moeilijk zijn, zo niet jaren duren eer de toestand zou hersteld worden na vernietiging van de vergunning. Al die jaren zal verzoekster dan als het ware geblokkeerd worden in haar principiële vrijheid om haar eigendommen te verkopen en als dat toch gebeurt met belangrijke minwaarde.

Dit alles maakt een ernstig en onherroepelijk nadeel uit.

2.2.7. Geen ernstig onderzoek naar betere alternatieven

2.2.7.1. Manipulaties

2.2.7.1.1. Voorgestelde plannen van aanleg in 2004

Verzoekster herinnerde zich dat de Provincie een tiental jaar geleden, in 2004 een vergadering belegde waarop onder meer oud-Burgemeester van Meise Belgrado aanwezig was en waar twee heel andere plannen werd toegelicht met (i) veel minder impact op de ruimtelijke ordening van het gebied (ii) zonder impact op de percelen van verzoekster. Waarom die plannen plots werden verlaten werd nooit uitgelegd en verzoekster kon vernemen dat enkele subjectieve, politieke tussenkomsten bij de Provincie de reden waren.

Intussen heeft verzoekster na een lange zoektocht deze plannen pas op 2/6/2016 via de Gemeente Meise kunnen bemachtigen.

Het zijn twee concrete plannen die op de voormelde vergadering van 19 oktober 2004 werden besproken en zonder meer werden verlaten hoewel zij voordeliger zijn voor (i) verzoekster nu zij de eigendommen van verzoekster sparen (ii) in het algemeen voor mens, dier en milieu. Van deze vergadering werd trouwens in 2004 een verslag (dossier II stuk 4) opgemaakt door ir. Rolf De Bruyn van de dienst waterlopen.

Tijdens deze vergadering van 2004 werd de studieopdracht tot de aanleg van een gecontroleerd overstromingsgebied in de vallei van de Birrebeek/Grote Heidebeek te Meise/Kapelle-op-den-Bos, uitgevoerd door het studiebureau S.W.B.O. uit Dendermonde, uitvoerig besproken en toegelicht.

Er werden twee scenario's voorgesteld voor de aanleg van het gecontroleerd overstromingsgebied.

Scenario 1 (dossier II stuk 4 en 6) wordt gekenmerkt door beperkte uitgravingen en beperkte landelijke impact van de ingreep. Zowel de gemeente Meise als de Afdeling Natuur meenden dat de bescherming van de stroomopwaarts gelegen gebouwen verder diende te worden onderzocht nu een dwarsdijk door het bosgebied niet optimaal werd bevonden. Er werd veel aandacht besteed aan de bescherming van het milieu en het zoeken naar een oplossing die de minste wijzigingen met zich mee zou brengen voor mens en milieu. De eigendommen van verzoekster bleven intact en buiten schot en er was dus geen schade.

Zo ook bij scenario 1bis (dossier II stuk 4 en 7) dat het best voorzag in de bescherming van de natuur nu het hele VEN-gebied bij dit plan buiten de werkzone werd gelaten en dus werd

ge vrijwaard zodat het niet onder water kwam te staan. Er was in die optiek ook geen MER nodig. De Birrebeek bleef volledig buitendijks. Bovendien was dit scenario economisch voordeliger nu het in tegenstelling tot het eerste scenario voorzagen in de aanleg van één stuw in plaats van twee. De eigendommen van verzoekster bleven intact en buiten schot en er was dus geen schade.

Beide scenario's voorzagen in een gelijkaardige opbouw van het dijklichaam. Maar scenario 1bis bood een maximale bescherming aan het VEN-gebied waarvan het belang reeds uitvoerig werd toegelicht, zodat bescherming ervan noodzakelijk is. Ook de eigendom van verzoekster werd zoals gesteld in dit scenario nog steeds volledig ge vrijwaard zodat de voorkeur van verzoekster naar dit plan uitging dat perfect hetzelfde doel kan realiseren op een minder belastende wijze in tegenstelling tot het nefaste huidige plan van aanleg dat dreigt te worden uitgevoerd.

Alle aanwezigen spraken zich uit over hun voorkeur voor scenario 1 of 1bis al dan niet zonder bijkomende bemerkingen. Hoewel de voorkeur van verzoekster uitging naar scenario 1bis, kon zij zich uitzonderlijk ook nog akkoord verklaren met scenario 1 dat deels haar eigendommen zou aantasten. Verzoekster was en is niet onredelijk, ook wil zij de aanleg van het overstromingsgebied zelf niet in de weg staan maar wenste en wenst nog steeds tot een redelijk plan van aanleg te komen. Bij uittreksel uit het notulenboek van het schepencollege (dossier II stuk 5) verklaarde de gemeente Meise zich akkoord met het voorgestelde scenario.

Opvallend is dus dat beide scenario's die voordeliger zijn voor verzoeker en voor mens, milieu en dier in der tijd door alle partijen werden aanvaard als volwaardige plannen voor de aanleg van het gecontroleerd overstromingsgebied.

Toch werden deze voorstellen ineens willekeurig (naar verluidt omwille van politieke tussenkomsten) van de baan geschoven en wordt er vandaag volhard in een plan van aanleg dat zeer nadelige gevolgen met zich meebrengt voor verzoekster maar ook voor mens, milieu en dier in het algemeen.

Dit geeft aan hoe de litigieuze bouwvergunning gebaseerd is op pure willekeur en de Provincie in feite totaal geen rekening houdt met de rechten van de huidige bewoners en het vertikt om ter zake enige adviezen in te winnen en alternatieven te onderzoeken.

2.2.7.1.2. Samenvatting eenzijdig onderzoek in studieverslag van Provincie

Eén en ander klemmt des te meer nu er blijkbaar nooit een ernstig vergelijkend onderzoek is geweest naar mogelijke alternatieven die zowel tijdelijk als definitief veel minder belastend zouden zijn voor mens en milieu en al zeker in een VEN gebied.

Blijkens het éénzijdig studieverslag (Dossier II stuk 10) opgesteld dd. 17 oktober 2013 of twee jaar voor de aanvraag op verzoek van de Provincie onder de titel 'Aanleg van een gecontroleerd overstromingsgebied (...) ' - 'Aanvraag tot ontheffing MER plicht' sub Hoofdstuk 6 'Beschrijving overwogen alternatieven' worden in totaal 5 scenario's (1 - 1 bis tot 4) beschreven die een alternatief vormen voor het huidige plan van aanleg.

Opvallend hierbij is dat deze scenario's pas voor het eerst (opnieuw) opduiken meer dan tien jaar na de eerste studie van Ir. DE RUYSSCHER die dateert van 2002 en waar toen geen enkel alternatief werd onderzocht.

Er gebeurde dus meer dan tien jaar niets en pas nadat verzoekster erin slaagde om de onwettige vergunning, waarbij de MER-plicht totaal werd genegeerd en wat symptomatisch is voor de mentaliteit van de Provincie, te vernietigen werd het passend bevonden om te kijken of er alternatieven waren.

Alles wijst er ook op dat de alternatieven werden afgewezen omdat men bij de Provincie om een of andere reden mordicus het bestaand plan wil uitvoeren waarbij zelfs een karakterstrijd ontstaat naar verzoekster toe. Bovendien werden deze alternatieven nooit objectief onderzocht door de toezichthoudende of vergunning gevende overheid en is het waarschijnlijk dat er nog andere alternatieven zijn. Dat dit geen goede basis is om aan ruimtelijke ordening te doen staat vast en ernstige en onherstelbare nadelen dreigt te veroorzaken staat vast. Nochtans zijn de alternatieven vanuit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening essentieel.

2.2.7.1.3. Verslag vergadering SWBO dd. 3 mei 2016

Verzoekster had recent en samen met haar landmeter nog een vergadering van met SWBO, de ontwerper van het huidig concept, op 03/05/2016 en daar werden twee projectalternatieven uitgewerkt. De twee voorstellen (dossier II stuk 3) staan de realisatie van het principe van een gecontroleerd overstromingsgebied niet in de weg. Zij bieden enkel een alternatief dat voordeliger is voor mens, milieu en dier in het algemeen en verzoekster in het bijzonder. De desbetreffende voorstellen genoten de steun zowel van SWBO zelf als van de Gemeente Meise.

Begin maart stelde verzoekster de Provincie een alternatief voor met als doel het gecontroleerd overstromingsgebied aan te leggen doch met minder hinder voor de omwonenden en verzoekster in het bijzonder nu haar eigendommen zwaar zouden worden aangetast. De provincie schenkt weinig aandacht aan het voorstel van verzoekster en wimpelt het af als zijnde te risicovol voor overstromingen. Nochtans wordt dit tegengesproken door SWBO, de ontwerper van het huidig plan, dat zich met de voorstellen in het verslag akkoord verklaart en stelt dat hiermee probleemloos hetzelfde doel kan worden bereikt als met het huidige nadelige plan.

SWBO was bereid na de voormelde vergadering een verslag op te stellen waarin het voorafgaande werd bevestigd maar stootte op de tegenwerking van de Provincie die een verbod oplegde een dergelijk verslag op te stellen op straffe van uitblijven van verdere opdrachten voor het studiebureau SWBO.

De Provincie maakt duidelijk misbruik van haar machtspositie om het SWBO onder druk te zetten. Opnieuw schetst dit de houding van de Provincie die geen enkel ander alternatief wil overwegen. Ter zake wordt ook door verzoekster onderzocht wat de tuchtmogelijkheden zijn. Het weze namelijk opgemerkt dat het grote verschil tussen het huidige plan en de overige plannen van aanleg, die evenzeer doeltreffend zijn, voor de provincie voornamelijk verscholen ligt in de nadelige gevolgen die door verzoekster zouden worden ondergaan. Reden waarom de provincie geen centimeter wenst af te wijken van het huidig plan van aanleg, ongeacht de collaterale nadelige gevolgen die tevens voor mens, dier en milieu worden veroorzaakt.

De bovenvermelde voorstellen kunnen verder in detail worden uitgewerkt en overwogen bij de schorsing en eventuele latere vernietiging van de bestreden beslissing. Bij de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bouwvergunning valt de kans weg om deze alternatieven grondig te onderzoeken en te overwegen. Dit maakt uiteraard een zeer

nadelig gevolg uit in hoofde van verzoekster die minder hinder zou ervaren bij de goedkeuring van een van deze voorstellen.

2.2.8. *Dat betekent dat de verzoekende partij met voldoende concrete, precieze en aannemelijke, gegevens aantoont dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.*

2.3 Oorzakelijk verband tussen de nadelige gevolgen en de bestreden beslissing

Hierboven werden op uitvoerige wijze de nadelige gevolgen van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing uiteengezet.

De bestreden beslissing betreft in casu een bouwvergunning. De bouwwerken in het kader van deze bouwvergunning zullen binnen enkele weken van start gaan. Indien Uw Raad geen schorsing toekent van de bestreden beslissing zullen de bovenvermelde nadelen zich zonder meer manifesteren vanaf de start van deze werken en zal verzoekster voor voldongen feiten komen te staan die achteraf zeer moeilijk zullen kunnen worden hersteld, voor zover dit nog mogelijk zou zijn.

Eenmaal de dijk is opgericht, kunnen de aangevoerde nadelen alleen maar hersteld worden door afbraak ervan.

De afbraak van de dijk en meteen van het overstromingsgebied zal in voorkomend geval politiek erg gevoelig liggen en ook de bevolking van de andere gemeenten, die door het bekken worden geviseerd, zou hevig protesteren.

Het meest waarschijnlijke scenario zal zijn dat het bekken jaar en dag, zou aangehouden worden tot men een alternatief zou kunnen realiseren.

Intussen zal dermate veel tijd verstrijken dat dit een quasi definitieve toestand zou creëren.

De uitvoering van de bestreden beslissing is onlosmakelijk verbonden met de realisatie van de aangehaalde nadelen. Het ene kan zich niet voordoen zonder het andere. De enige manier om de nadelige gevolgen voor verweerster en mens, dier en milieu te voorkomen is de schorsing van de bestreden beslissing.

Dat betekent dat bovendien een oorzakelijk verband wordt aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing

3. SAMENVATTEND

Dit alles betekent dat concreet aan de voorwaarden voor de schorsing die de in het wetgevend kader worden voorzien en die door de doctrine worden bevestigd, wordt voldaan:

De verzoekende partij toont inderdaad genoegzaam aan dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring.

Meer in het bijzonder toont de verzoekende partij met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

De verzoekende partij toont bovendien een oorzakelijk verband aan tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing ...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

1.

Verzoekster stelt in haar inleidend verzoekschrift een vennootschap onder de vorm van een NV te zijn met zetel zoals vermeld in het verzoekschrift.

Zij stelt eigenaar te zijn van een reeks onroerende goederen die zij ter beschikking stelt van haar gedelegeerd bestuurder en zijn gezin en die gelegen zijn te Meise.

Daarbij vermeldt de verzoekende partij de volgende percelen:

- ✓ afdeling 2, A, 29z: een weiland met paardenpisten*
- ✓ afdeling 2, C, 128a: een hooiland*
- ✓ afdeling 2, A, 138d, een weg*

Volgens het inleidend verzoekschrift zou de provincie inmiddels een onderdeel van de eigendom van verzoekster, nl. voor een oppervlakte van 5016m², als volgt hebben verdeeld:

- ✓ afdeling 2, A, 29z: innemen voor een oppervlakte van 3184m²*
- ✓ afdeling 2, C, 128a: innemen voor een oppervlakte van 94m²*
- ✓ afdeling 2, A, 138d, innemen voor een oppervlakte van 1738m²*

Blijkbaar heeft de provincie volgens de verzoekende partij de voorlopige onteigening bekomen en is er nog een procedure hangende voor de herziening in de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel.

Alhoewel verzoekende partij bij de vermelding van de onroerende goederen die zij ter beschikking stelt aan de gedelegeerd bestuurder en zijn gezin enkel gewag maakt van een weiland met paardenpiste, een hooiland en een weg, stelt de verzoekende partij dat één van deze percelen bebouwd is met een woonhuis met daaraan palend een stoeterij voor paarden die een uitloop hebben op een buitenpaddock die zou moeten worden afgebroken en een aantal van deze percelen zou gelegen zijn in agrarisch gebied met een mooi uitzicht op het landschap. Een ander perceel is volgens de verzoekende partij bebost en geklasseerd als ven-gebied.

Onmiddellijk moet worden opgemerkt dat in de mate de verzoekende partij inmiddels voor een deel onteigend is, de provincie de eigendom heeft bekomen en de verzoekende partij, aldus voor wat die perceelsgedeelten betreft, geen belang meer kan laten gelden in de huidige procedure.

De verzoekende partij toont niet aan in welke mate zij een belang heeft bij de huidige procedure. Zij stelt op pag. 5 van haar verzoekschrift dat de bouwwerken op enkele meters van de ‘woning van verzoekster’ zal plaatsvinden.

De verzoekende partij, KURICA NV, stelt dat haar eigendom door de aanleg van het overstromingsgebied moeilijk bereikbaar zou worden.

De verzoekende partij stelt nog dat zij te kampen zal krijgen met drassige gronden die bloot worden gesteld op een kans op overstroming en dat die percelen daardoor minder aantrekkelijk zouden worden voor potentiële toekomstige kopers.

Daarmee heeft de verzoekende partij niet voldaan aan de vereisten van het aantonen van de hinder of het nadeel die het gevolg zou zijn van de uitvoering van de bestreden beslissing.

Immers, niet alleen maakt de verzoekende partij een verwarring tussen de vennootschap die zijzelf is en de woning die haar eigendom zou zijn, doch volgens het verzoekschrift bewoond wordt door haar afgevaardigde bestuurder en zijn gezin.

Het is de verzoekende partij als NV, vennootschap, die op concrete wijze moet aantonen hoe zij hinder zal ondervinden van de uitvoering van de bestreden beslissing.

Het is niet de mogelijke hinder van derden, in dit geval de afgevaardigde bestuurder en zijn gezin, - die overigens niet bewezen is - als nadeel in te roepen door de vennootschap die klaarblijkelijk de woning niet bewoont maar ter beschikking stelt.

2.

Daarenboven is een eventuele hinder die verzoekster, de vennootschap KURICA NV inroept, niet bewezen.

In zoverre de verzoekende partij immers gewag maakt van werken uitgevoerd naast de paardenstoeterij en van een versnippering van de eigendom, toont zij niet aan hoe dit concreet voor de verzoekende partij een hinder of nadeel zou kunnen uitmaken.

In de mate de verzoekende partij de nadelen situeert op een algemene wijze (pag. 9 e.v. van het verzoekschrift), betreft het geen concreet en persoonlijk nadeel en/of hinder in hoofde van de verzoekende partij.

Voor zover de verzoekende partij van oordeel is dat een andere beslissing, nl. deze tot het ontheffen van de MER-plicht een 'georkestreerde zet is om vooralsnog aan deze wettelijke verplichting te ontsnappen' (pag. 12 verzoekschrift), is dit een niet-bewezen nadeel.

Overigens werd tegen deze ontheffingsbeslissing een procedure voor de Raad van State ingeleid.

M.b.t. deze ontheffingsbeslissing en de procedure voor de Raad van State wil de verzoekende partij overigens volledig vooruit lopen op de mogelijke uitspraak van de Raad van State en daarbij stellen dat in casu in voorliggende procedure een schorsing van de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning noodzakelijk is in afwachting van de uitspraak van de Raad van State in de andere procedure.

Dit is geenszins het geval.

Zolang de Raad van State geen uitspraak heeft gedaan inzake de gevraagde schorsing en de vernietiging, dient het ontheffingsbesluit tot het uitvoeren van de MER-plicht gerespecteerd te worden.

Volledig zonder enig bewijs stelt de verzoekende partij dat de noodzakelijke functionaliteiten die nodig zijn voor het gebruik van het landhuis en de bijkomende landelijke paardenstoeterij zullen verdwijnen en afgebroken worden waarbij, nogmaals, niet op een concrete wijze wordt aangegeven welke hinder de vennootschap daaruit zou lijden.

Bij de verdere uiteenzetting op pag. 14 e.v. van het verzoekschrift tot schorsing heeft de verzoekende partij het over geluidshinder, uitlaatgassen, fijn stof, als gevolg van tijdelijke effecten tijdens de werken en heeft de verzoekende partij het over vervuild water, aantasting van flora en fauna, bedreiging van de dieren en zelfs het visuele impact voor de vennootschap als gevolg van de definitieve effecten na afloop van de werken.

Klaarblijkelijk haalt verzoekster als vennootschap het belang en de hinder en nadelige gevolgen die zij voorhoudt dooreen wanneer zij haar eigen belang en dat van de bewoners van de woning vermengt.

Hoe verzoekster, vennootschap, een visuele hinder zou lijden uit de uitvoering van de bestreden vergunning, is onbegrijpelijk.

Tenslotte wordt er volledig, zonder enige concrete staving, voorgehouden dat de uitvoering van de bestreden werken een radicale depreciatie zou betekenen van de eigendommen van verzoekster en een belangrijke minwaarde.

Bij de beoordeling van dit belang en de voorgehouden hinder en nadelige gevolgen zal dan nog rekening moeten gehouden worden met het standpunt van de verzoekende partij die zelf stelt dat zij het overstromingsgebied zelf niet in de weg staat maar wenst en nog steeds tot een redelijk plan van aanleg wil komen.

Alleen is zij van oordeel dat de voorliggende bestreden beslissing een uiting zou zijn van pure willekeur (pag. 18 van het verzoekschrift).

3.

Uit dit alles besluit de verzoekende partij op pag. 20 van haar verzoekschrift dat een vernietigingsprocedure te laat zou komen voor de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen die persoonlijk uit de uitvoering van de bestreden beslissing zouden voortvloeien.

4.

M.b.t. de nadelige gevolgen – waarvan hierboven reeds werd gesteld dat deze niet concreet worden aangetoond in hoofde van de verzoekende partij – en de bestreden beslissing, moet worden opgemerkt dat bij de aanvraag onder nummer 5. Besluit wordt vermeld dat de aanleg van het gecontroleerd overstromingsgebied een belangrijke bijdrage levert in de structurele oplossing voor de problemen van wateroverlast in het stroomgebied van de Birrebeek in Nieuwenrode.

Er wordt daarbij uitdrukkelijk vermeld:

“Het project is relatief beperkt in omvang en leidt niet tot het gebruik van belangrijke hoeveelheden natuurlijke hulpbronnen, tot de productie van afvalstoffen, tot significante verontreiniging of tot hinder. De kans op overstromingen en wateroverlast in woonkern neemt sterk af.

De huidige gebruiksovereenkomst met de landbouwers blijft na de werken bestaan.

Het projectgebied overstroomt ook nu reeds geregeld. Er zullen geen significante wijzigingen ten opzichte van de huidige situatie optreden.”.

Voor zover er aldus nadelen en hinder zijn die door de verzoekende partij zouden worden geleden, quod non, toont de verzoekende partij niet aan in hoeverre deze veroorzaakt worden door de thans bestreden beslissing.

Een eventuele schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, zoals gevraagd door de verzoekende partij, zal dan ook geenszins de reeds bestaande hinder en nadelen kunnen voorkomen.

De eventuele door de verzoekende partij ingeroepen onwettigheden zullen in het kader van de vernietigingsprocedure kunnen worden beoordeeld.

Besluit:

Er is dan ook geen belang in hoofde van de verzoekende partij, er is geen hinder of nadelig gevolg aangetoond in hoofde van de verzoekende partij en er is geen spoedeisendheid.

Nochtans is het zo dat de verzoekende partijen moeten aanduiden om aan deze vereiste te voldoen, dat een snellere procedure dan de procedure in een vernietigingszaak vereist is om het voorgehouden nadeel te vermijden (bv. RvVb./S/1516/0359 van 15 december 2015 en RvVb./S/1516/0910 van 5 april 2016).

Ook is het noodzakelijk dat om tot de schorsing op basis van de hoogdringendheid over te gaan, het nadeel uitsluitend zijn oorzaak mag vinden in de uitvoering van de bestreden beslissing (RvVb./S/1516/0397 van 5 januari 2016).

...”

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

De vereiste van hoogdringendheid impliceert onder meer dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot nietigverklaring. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de hoogdringendheid van de vordering motiveert door te verwijzen naar een brief van de provincie Vlaams-Brabant, dienst waterlopen van 2 mei 2016 en waaruit zij afleidt dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een aanvang zullen nemen op of rond 1 juli 2016 zodat de behandeling van de vordering tot vernietiging naar haar oordeel te laat zal komen. In vermelde brief van 2 mei 2016 staat het volgende te lezen:

“ ...

De provincie wenst op korte termijn over te gaan tot de geplande aanleg van een gecontroleerd overstromingsgebied met stuw in de vallei van de Birrebeek en Grote Heidebeek op de grens van Meise en Kapelle-op-den-Bos.

De provincie zal dan ook overgaan tot effectieve ingebruikneming van de terreinen die het voorwerp uitmaken van het vonnis van de vrederechter te Meise op 27 november 2014.

Overeenkomstig de overwegingen in dit vonnis geeft de provincie u hierbij de gelegenheid om de bouwmaterialen van de illegale constructie zelf weg te nemen voor 30 juni 2016.

Indien U tegen deze datum de bedoelde bouwmaterialen niet zelf wegneemt, wordt u geacht er definitief afstand van te doen.

...”

De Raad is van oordeel dat de brief waarnaar de verzoekende partij verwijst, kadert binnen de onteigeningsprocedure, meer specifiek de aankondiging dat zij de onteigende gronden in bezit wenst te nemen, en dat hieruit op zich geen hoogdringendheid kan worden afgeleid. Het gegeven dat de eerste tussenkomende partij over een uitvoerbare vergunningsbeslissing beschikt, doet hieraan overigens geen afbreuk. Uit de praktijk blijkt bovendien dat tot op heden geen aanvang met de werken werd genomen.

3.

Het vervolg van het betoog van de verzoekende partij kan evenmin overtuigen aangezien de verzoekende partij, zijnde een rechtspersoon, niet concretiseert in welke zin de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, en de nadelige gevolgen die hieruit volgens haar voortvloeien, haar werking en voortbestaan in het licht van haar statutaire doelstellingen in het gedrang brengt. De verzoekende partij legt haar statuten zelfs niet neer zodat de Raad dit niet eens kan onderzoeken.

De verzoekende partij poneert, maar concretiseert geen enkele van haar beweringen. Noch legt zij enig stuk neer die de door haar ingeroepen nadelige gevolgen aanschouwelijk maken. Dit geldt in het bijzonder wanneer zij aanvoert dat het VEN-gebied, waarin de werken moeten gesitueerd worden, zal worden aangetast en dat haar eigendommen als het ware zullen worden gesplitst waardoor de bestaande functionaliteiten nodig voor het gebruik van het landhuis en de stoeterij zullen verdwijnen. De Raad ziet verder niet in welke mate een rechtspersoon zintuiglijke, in deze visuele, hinder kan ondervinden.

De door verzoekende partij aangevoerde pollutie en intoxicatie van de gronden steunt enkel op algemeenheden en niet-gestaafde beweringen. In het verzoekschrift wordt niet aangetoond dat het ongemak tijdens de uitvoering van de bouwwerken, dat bovendien een principieel tijdelijk karakter heeft, een nadelig gevolg zou uitmaken.

De verzoekende partij maakt verder niet aannemelijk dat de aangevoerde minderwaarde meer dan een louter financieel nadeel uitmaakt. De verzoekende partij verstrekt echter geen enkel gegeven

over het bestaan en de omvang van de financiële nadelen die zij inroept. De verzoekende partij toont naar het oordeel van de Raad dan ook niet aan dat de financiële nadelen die zij meent te zullen ondervinden dermate omvangrijk zijn dat zij haar voortbestaan in het gedrang brengen en dat het verloop van de vernietigingsprocedure niet kan worden overbrugd.

4.

In zoverre de verzoekende partij nog aanvoert dat bij het bepalen van het projectgebied geen alternatieve locaties werden onderzocht, is de Raad van oordeel dat geen hoogdringendheid kan worden afgeleid uit vragen en bedenkingen betreffende de regelmatigheid, laat staan de opportuniteit, van de bestreden beslissing.

Eenzelfde vaststelling geldt wanneer de verzoekende partij opwerpt dat de bestreden beslissing steunt op een onwettige beslissing tot ontheffing van de MER-plicht. De omstandigheid dat zij tegen deze beslissing een vordering tot schorsing en vernietiging heeft ingesteld bij de Raad van State, en dat in afwachting van de beslechting van vermelde procedures de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissing dient geschorst te worden, vormt evenmin een nuttig argument om tot de hoogdringendheid van voorliggende vordering te besluiten.

5.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoon, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de provincie VLAAMS-BRABANT is onontvankelijk voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft.
2. Het verzoek tot tussenkomst in de schorsingsprocedure van de heer Charles Cyriel VERDOOLAEGHE en mevrouw Godelieve LOOTENS wordt verworpen.

Aan de heer Charles Cyriel VERDOOLAEGHE en mevrouw Godelieve LOOTENS wordt toelating verleend om tussen te komen in de vernietigingsprocedure.

3. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 8 november 2016 door de derde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Lieselotte JOPPEN

Filip VAN ACKER